

det er ugørligt for ham alene at magte alt dette. For at raade Bod derpaa foreslaa vi da, at der under Sparekasseinspektøren skal ansættes 4 Fuldmægtige. I Fjor var der foreslaaet 2 Fuldmægtige; efter vort Skøn er dette ikke nok; vi mene, at det vil være rigtigere at foreslaa ansat 4 Fuldmægtige. Disse 4 Fuldmægtige skulde saa imidlertid forpligtes til at tage Ophold efter Ministeriets Bestemmelse, idet man tænkte sig, at to eller maaske flere af disse Fuldmægtige skulde have Ophold udenfor København i Provinsbyer, hvor der var særlig Lejlighed til at skaffe sig Indsigt i en bestemt Gruppe af Sparekassers Forhold, faa det Lokalkendskab, som gav Betingelse for at øve en virkelig effektiv Kontrol under deres Tilsyn med vedkommende Sparekasser, hvilket naturligvis ikke skulde betyde, at Sparekasseinspektøren ikke ogsaa skulde beskæftige sig med Sparekasserne i vedkommende Landsdel og lejlighedsvis ogsaa være med til personlig at inspicere disse Sparekasser paa Stedet.

Jeg tænker mig tillige, at disse Fuldmægtige sammen med Sparekasseinspektøren skulde have den Opgave at virke vejledende for de Sparekassebestyrelsesmedlemmer og Sparekasserevisorer, som ikke mene at kunne klare det paa egen Haand. Vi have foreløbig tænkt at faa tilvejebragt en Slags Forklaring, en Redegørelse for Bestyrelsesmedlemmer og Sparekasserevisorer med Hensyn til, hvorledes de skulde bære sig ad, der saa indgaaende som muligt forklarer, hvad de skulde se efter, hvorledes de skulde optræde for at opnaa den størst mulige Virkning af deres Under søgelse. Men det vil være hensigtsmæssigt og nyttigt, at disse Fuldmægtige gennem personlige Forhandlinger med saa mange som muligt af de vedkommende Mennesker blive i Stand til at give dem en større Forstaaelse af, hvad der kræves, end den, der findes hos adskillige af dem. Dermed siger jeg ikke, at der ikke er overordentlig mange af disse Revisorer og Bestyrelsesmedlemmer, som ganske udmærket kunne magte Opgaven, men der er en Del af dem, der ikke kan det, og det er for den Del af Menneskeheden, der ikke er saa fuldkommen, som den burde være, at den Art Love gives.

Med Hensyn til Lønningerne have vi foreslaaet de samme Satser, som vare foreslaaede i Fjor. De ere ikke helt smaa. Lønnen er for Sparekasseinspektørens Vedkommende foreslaaet til 5,000 Kr. til at begynde med, stigende til 6,500 Kr.,

og for Fuldmægtige til 3,000 Kr. til at begynde med, stigende med Mellemrum til 4,500 Kr. Man har ment, at disse Fuldmægtige maatte være saaledes stillede, at Stillingen ikke blev et Bierhverv for dem, men et Hverv, som i alt væsentligt optog dem; og som ikke kunde forenes med en anden Stilling, der paa nogen Maade vanskeliggjorde deres Forretningsførelse som Fuldmægtige her.

Nu kunde man sige: Men dette paa drager Staten nye Udgifter. Jeg vil gerne dertil svare, at denne Side af Sagen have vi overvejet, og vi ere komne til det Resultat, at naar Statens Tilsyn med Sparekasser nu kræver forøgede Udgifter, bør man ikke lade Statskassen afholde disse Udgifter paa samme Maade som Udgifterne ved Sparekassernes Tilsyn hidtil, men man bør lade Sparekasserne selv afholde disse Udgifter. Der synes mig ikke at være noget ubilligt heri. Hvad Sparekasserne her faa, er et Tilsyn fra Statens Side, som i nogen Grad garanterer og sikrer for Sparerne de Penge, de have staaende i Sparekassen, og det er da ikke ubilligt, at de samme Mennesker, som have Penge indstaaende i Sparekasserne, i Virkeligheden ogsaa komme til at afholde Udgifterne til dette Tilsyn. Ved at gaa den modsatte Vej, stadig at lade Staten betale, kommer man i ikke helt ringe Grad til at lade Folk, som ikke have Penge i Sparekasserne, være med til at betale for at skabe Sikkerhed for dem, som have Penge i Sparekasserne. Vi have da forrelaaet dette, at ligesom Tilfældet er med Livsforsikringsselskaberne, skulde i Fremtiden ogsaa Sparekasserne yde et Tilskud til deres Tilsyn. Dette Bidrag skulde ganske vist være meget beskedent, idet det nemlig kan regnes, at hele Tilsynet vil komme til at koste 30,000 Kr., efterhaanden stigende til 40,000 Kr. om Aaret. Ærede Medlemmer ville være klare over, at naar man fordeler dette paa alle Sparekasserne, vil det ikke blive store Ting til hver Sparekasse. Vi have tænkt os det fordelt i Forhold til Indskudssummen; det vil saa blive fra $\frac{1}{20}$ pro mille til $\frac{1}{25}$ pro mille for de forskellige Sparekasser, det vil sige, at de Sparekasser, som betale mindst, skulde begynde med at betale 1 Kr., og jeg tror nok, at den Sparekasse, som ikke kan overkomme det, er der ikke megen Stads ved. Resultatet vil blive, at nogle af de meget store Sparekasser komme til at betale ret anselige Beløb; en Sparekasse med 80—90 Mill. Kr.s Indskudskapital, $\frac{1}{10}$ af det, alle Sparekasserne have,